

296

Μισιάρικο

166^r

Φ. 170

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου
 εἰς τὸ σπὶ / τιν ὅπου κἀθεταὶ τὴν σήμερον ὁ κύρ Λιανὸς τοῦ Μπαγκόπουλου
 ἐδῶ παρὼν ὁ αὐ / τὸς Λιανὸς ὁμάδιν μετὰ τὴν συνβίαν του τὴν κερά Κατερίνα τὴν
 θυγάτηρ τοῦ κυρ Νι / κόλα Τετὲ ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ μισέρ Θωμᾶς Κατζημπᾶς λέ-
 γοντας ἡ ἄνων εἰ / ρημένην κερά Κατερίνα τὸ πῶς ἔχειν ἀπὸ πουργίνης τῆς ἀπὸ τοῦ
 πατέραν τῆς / κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν Ἀγγιδίων εἰς τὸ μέρος
 λεγόμενον τῶ / Ντετέδων τὸ ὅποιο χωράφιν ὅλον ποὺ τριγυρίζει εἰς τὰ σπίτια
 τὰ λεγόμε / να τῶν Ντετέδων τὸ ἐμοίρασεν ὁ ἄνω εἰρημένος Νικόλας ὁ Τέτες εἰς
 τέσ θυγα / τέρες του καὶ ἔπεσεν ἡ πᾶρτην τῆς ἄνωθε Κατερίνας ἀπὸ κατωθιὸν ἀπὸ
 τὰ / σπίτια νᾶρθην κάτω τὴν Στράταν τὴν Κουμούνα καθὼς φαίνεται σημαδε-
 μένο / ὅπου τὸς τὰ ἐμοίρασεν ὁ πατέρας τος. "Οθεν ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Κατερί / να
 καὶ ὁ ἄντρας τῆς ὁ κύρ Λιανὸς μὴ ἔχοντας ὅξοδες νὰ ξοδιάσουσιν νὰ / βάλου νὰ
 σηκώσουν τράφους νὰ τὸ χωρίσιν ἀπὸ τίς ἄλλες πᾶρτες καὶ νὰ τὸ τραφο / κοπήσιν
 ἀτόρνου ἔπεσα εἰσὲ συνμπίβασιν τὸ αὐτὸν ἀντρόυνον μετὰ τὸν / ἄνωθεν μισέρ Θωμᾶ
 καὶ ἐσυνφωνήσασιν καὶ ἐταιριάσασιν ὅτιν νὰ βάλῃ ὁ ἄνω / θε μισέρ Θωμᾶς ἀνθρώ-
 πους μετὰ ὅξοδες ἐδικές του ὅλες νὰ τὸ χωρίσιν καὶ νὰ τὸ / φράξιν ἀτόρνου / καὶ με
 κα / λάμια / σὲ ὅ,τιν θέλει νὰ φάῃ ἀτόρνου καὶ ὁ κύρ Λιανὸς νὰ εἶναι κρα / τημένος
 νὰ τὸ δουλεύῃ μέσαν μετὰ ζευγάρια καὶ σὲ ὅ,τι ἄλλο τοῦ κάνει χρεῖα διὰ / δούλεψή
 του μέσαν καὶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ἄνωθεν μισέρ Θωμᾶς νὰ βάνῃ καὶ / αὐτὸς τὸν
 σπόρον ἀπὸ πᾶσαν τρία τὸ ἓνα τόσον χειμωνικὸν ὥσαν καὶ καλοκαιρι / νὸν καὶ ὅ,τιν
 νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴ μοιράζουσι εἰς τρεῖς πᾶρ / τες
 νὰ παίρνῃ ὁ μισέρ Θωμᾶς τὸ ἓνα μερδικὸν καὶ τὸ ἄνωθεν ἀντρόυνον τὰ / δύο μεδικὰ
 καὶ πάλιν ὄντας ἤθελε τύχειν καὶ χαλάσουν οἱ τράφοι καὶ θέλει ὅξο / δο πολὺ νὰ
 τὴν κάνῃ ὁ μισέρ Θωμᾶς πλὴ νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες θέλῃ / μα τοῦ μισέρ Θωμᾶ
 εἰς τὸ θέρος καὶ εἰς τὸ ἄλώνιν νὰ πηγαίνῃ νὰ τὴν θεωρῇ καὶ ὅ, / τιν ἤθελε τοῦ
 γγίξει τοῦ μισέρ Θωμᾶ νὰ τοῦ τὸ πηγαίνῃ στὸ σπίτιν του ὁ κοπιαστής μετὰ / ὅξοδες
 ἐδικές του καὶ ἔτῃ νὰ τῶχου καὶ νὰ τρέχῃ παίδων παιδιῶν τος καὶ ἂν τύ / χην
 εἰς κανέναν καιρὸς καὶ δὲ συνμπιβάζονται ἡ αὐτοῖν ἡ τὰ παιδία τος νὰ τὸ / μοι-
 ράξου νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες τὰ δύο μερικὰ καὶ τὸ ἓνα μερικὸν ὁ / μισέρ

Θωμάς. Οὕτως ἐσυνφώνησαν καὶ οὕτως στέργου. "Οθεν καὶ εἰς βεβαίωσιν βάζου καὶ / ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ / ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων. —

/ — Μιχάλης παρακαλετὸς μάρτυρας — — —

/ — Τζανῆς Θεολογίτης μάρτυρας στᾶνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

297

Πώληση

φ. 166^v

/ Φ 170

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 24/ εἰς τὸ [σπίτιν] / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ πολλὰ ἐκλαμπρος ἀφέντης Χουρ[σῖ] / νος Ἀγιουστινιάνος καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερά Κάντια τοῦ ποτὲ Μπατῆ Νικολοῦ / Μπαντῆ λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Κάντια τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκουν / ται δύο ποδάρια ἐλιές ἀπὲ γονικές τῆς μέσα εἰς τὸ πρεβόλι τοῦ ἄ / νωθεν ἀφέντη Γιουστινιάνου λεγόμενο τοῦ Κουτζουνάδη τὸν σύνμπλιο / τῶν σπι-
τιῶν τοῦ ἄνωθεν ἄρχου εἰς τοὺς Ἀκαδήμους τις ὅποῖες δύο ἐλιές ἀ / πὸ τὴν σή-
μερον ἡ αὐτὴν κερά Κάντια τις δίνει καὶ παραδίνει τις καὶ πουλεῖ τις / τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Χουσίνου ο διὰ ρεάλι ἓνα καὶ ὀτάβον ἡγου ρεάλι 1 1/8 κα / θὼς ἐσυνφω-
νήσασιν ἀναμετάξυν τος τὴν ὁποία πληρωμὴ καὶ τιμὴν τῶν αὐτῶν ἐλιῶν καθομο-
λογᾷ ἡ αὐτὴν κερά Κάντια πὼς τὰ ἔλαβεν / καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν καὶ κράζεται πλη / ρωμένη καὶ σατισφάδα ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τις πα / ραδίδειν νὰ τις κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου / καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς. — —

/ — Ἰάκωβος ἱερεὺς ὁ Ἀναπλιώτης μάρτυρας +

/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος γράφω. —

